

ΒΙΟΓΡΑΦΙΚΑ ΟΜΙΛΗΤΩΝ

1η συνεδρία

Δημήτρης Πλάντζος Κλασικός αρχαιολόγος, απόφοιτος του Πανεπιστημίου Αθηνών και διδάκτωρ του Πανεπιστημίου της Οξφόρδης. Από το 2009 είναι συνδιευθυντής του Ανασκαφικού – Εθνοαρχαιολογικού Προγράμματος στο Άργος Ορεστικό Καστοριάς και από το 2013 διδάσκει κλασική αρχαιολογία στο Τμήμα Ιστορίας και Αρχαιολογίας του Πανεπιστημίου Αθηνών. Έχει δημοσιεύσει μελέτες και άρθρα για την ελληνική τέχνη, τη θεωρία και μεθοδολογία της κλασικής αρχαιολογίας, τις νεωτερικές προσλήψεις του κλασικού πολιτισμού, και τις βιοπολιτικές χρήσεις της αρχαιότητας. Το 2011 κυκλοφόρησε το βιβλίο του *Ελληνική τέχνη και αρχαιολογία, 1100-30 π.Χ.* και το 2012 το συλλογικό έργο *A Companion to Greek Art* σε δική του συν-επιμέλεια (από τον εκδοτικό οίκο Wiley-Blackwell). Τον Οκτώβριο του 2014 κυκλοφόρησε το βιβλίο του *Οι αρχαιολογίες του κλασικού. Αναθεωρώντας τον εμπειρικό κανόνα*. Πολλά από τα δημοσιεύματά του είναι προσβάσιμα στο www.academia.edu.

Ηλίας Παπαγιαννόπουλος Γεννήθηκε στην Αθήνα το 1970. Σπούδασε στο Innsbruck (Αυστρία) φιλοσοφία και ιστορία. Έχει διδάξει στο Πανεπιστήμιο του Innsbruck και στο Πάντειο Παν/μιο, έχει συνεργαστεί με την Ακαδημία Αθηνών, ενώ σήμερα διδάσκει πολιτική φιλοσοφία στο Τμήμα Διεθνών και Ευρωπαϊκών Σπουδών του Παν/μίου Πειραιώς. Στα ελληνικά κυκλοφορούν τα βιβλία του *Έξοδος θεάτρου* (2000), *Επέκεινα της απουσίας* (2005) και *Το παρόν του παρελθόντος και το παρόν του μέλλοντος* (επιμ. Ηλίας Παπαγιαννόπουλος, 2011), στα οποία διερευνάται η συνάφεια λογοτεχνικών κειμένων, μειζόνων και μη, με την πολιτική φιλοσοφία. Τα τελευταία χρόνια το ενδιαφέρον του αφορά ερωτήματα για την ιστορική συνείδηση και την πολιτική συγκρότηση, τόσο σε εσωτερικό επίπεδο (με άξονα μελέτης κυρίως τη νεοελληνική λογοτεχνία), όσο και σε εξωτερικό (με άξονα μελέτης τη θεωρία διεθνών σχέσεων).

Άννα Λυδάκη Καθηγήτρια στο Τμήμα Κοινωνιολογίας του Παντείου Πανεπιστημίου Κοινωνικών και Πολιτικών Επιστημών. Έχει σπουδάσει παιδαγωγικά, κοινωνιολογία και κοινωνική λαογραφία. Έχει διενεργήσει επιτόπιες ποιοτικές έρευνες σε περιοχές όπου διαμένουν Τσιγγάνοι, σε γυναικείο μοναστήρι, σε Πομακοχώρια, στη Λέρο κ.λπ. και έχει μελετήσει θέματα σχετικά με την πόλη και τον συγκοινωνιακό σχεδιασμό, το χορό, τη λογοτεχνία, τον κινηματογράφο κ.ά. Έχει λάβει μέρος με εισήγηση σε πολλά συνέδρια και επιστημονικές συναντήσεις. Έχει συγγράψει τα βιβλία: *Μπαλαμέ και Ρομά. Οι Τσιγγάνοι των Άνω Λιοσίων* (1997), *Οι Τσιγγάνοι στην πόλη. Μεγαλώνοντας στην Αγία Βαρβάρα* (1998), *Ποιοτικές μέθοδοι της κοινωνικής έρευνας* (νέα έκδοση συμπληρωμένη, 2012), *Ίσκιοι κι αλαφροΐσκιωτοι. Λαϊκός λόγος και πολιτισμικές σημασίες* (β' έκδοση συμπληρωμένη, 2012), *Μέσα από την κάμερα. Κινηματογράφος και κοινωνική πραγματικότητα* (β' έκδοση συμπληρωμένη, 2012), *Περί ζώων με λογική και συναίσθημα* (επιμ. Ά. Λυδάκη & Γ. Ν. Μπασκόζος, εισ. Ά. Λυδάκη, 2011), *Ρομά. Πρόσωπα πίσω από τα στερεότυπα* (επιμ. Ά. Λυδάκη, 2013). Έχει δημοσιεύσει άρθρα σε συλλογικούς τόμους, πρακτικά συνεδρίων και σε επιστημονικά περιοδικά. Αρθρογραφεί συχνά στον ημερήσιο, περιοδικό και ηλεκτρονικό τύπο. Τα βιβλία της για τους Τσιγγάνους έχουν μεταφραστεί στα ουγγρικά.

Έφη Γαζή Αναπληρώτρια καθηγήτρια της θεωρίας της ιστοριογραφίας και της νεότερης ιστορίας στο Τμήμα Κοινωνικής και Εκπαιδευτικής Πολιτικής του Πανεπιστημίου Πελοποννήσου. Έχει πραγματοποιήσει προπτυχιακές και μεταπτυχιακές σπουδές στο Τμήμα Ιστορίας και Αρχαιολογίας του Εθνικού και Καποδιστριακού Παν/μίου Αθηνών. Έλαβε μεταπτυχιακό δίπλωμα ειδίκευσης στη συγκριτική ιστορία (Master in Comparative History) από το Παν/μιο του Essex και διδακτορικό δίπλωμα στην ιστορία από το Ευρωπαϊκό Πανεπιστημιακό Ίδρυμα της Φλωρεντίας (1997). Υπήρξε μεταδιδακτορική υπότροφος στο Πρόγραμμα Ελληνικών Σπουδών του Πανεπιστημίου Princeton (1998). Έχει διδάξει στα Πανεπιστήμια Θεσσαλίας, Κρήτης, Αθηνών και Brown (ΗΠΑ). Κατά το χειμερινό εξάμηνο του ακαδ. έτους 2007-2008, ήταν επισκέπτρια ερευνήτρια (Research Fellow) στο Κολέγιο Birkbeck του Λονδίνου. Τα ερευνητικά της ενδιαφέροντα αφορούν τη θεωρία και τη μεθοδολογία της ιστορίας και των κοινωνικών επιστημών, την κριτική θεωρία, τις δημόσιες χρήσεις της ιστορίας, τον εθνικισμό και τη θρησκεία, την ιδεολογία και την πολιτική κουλτούρα, την κοινωνική-πολιτισμική και διανοητική ιστορία.

Μιχάλης Λυμπεράτος Σπούδασε στο Ιστορικό Τμήμα της Φιλοσοφικής Σχολής του Πανεπιστημίου Ιωαννίνων και εκπόνησε τη διδακτορική του διατριβή στο Τμ. Πολιτικής Επιστήμης και Ιστορίας του Παντείου Παν/μίου. Είναι εντεταλμένος διδασκαλίας στο Μεταπτυχιακό Τμήμα του Παντείου Παν/μίου. Έργα του: *Ιστορία της Πολεμικής Αεροπορίας στη Μέση Ανατολή, 1941-1944* (1998), *Στα πρόθυρα του εμφυλίου πολέμου. Από τα δεκεμβριανά στις εκλογές του 1946* (2006), *Ο Αλ. Σβώλος από τον εμφύλιο πόλεμο μέχρι τις εκλογές του 1956* (2006), *Από το ΕΑΜ στην ΕΔΑ. Η ραγδαία ανασυγκρότηση της ελληνικής αριστεράς* (2012), *Αριστερά και αστικός πολιτικός κόσμος, 1940-1960* (Πρακτικά συνεδρίου, επιμ. Μιχάλης Λυμπεράτος & Προκόπης Παπαστράτης, 2014). Εργασίες του έχουν δημοσιευτεί σε συλλογικά έργα: «Οι οργανώσεις της Αντίστασης», *Ιστορία της Ελλάδας του 20ού αιώνα*, τόμ. Γ2 (2007), «Το Ελληνικό Λαϊκό Μέτωπο», *Ελλάδα-Ισπανία 1936* (2007), «Η αριστερά και οι εκλογές του 1946», *Οι εκλογές του 1946* (2008), «Τα γερμανικά αντίποινα, τα Τάγματα Ασφαλείας και ο ΕΛΑΣ», *Νότια Πελοπόννησος 1935-1950* (2009), «Νεανικοί αγώνες στις απαρχές της μετεμφυλιακής περιόδου», *Η ελληνική νεολαία στον 20ό αιώνα* (2010) κ.ά.

Δημήτρης Φιλυπίδης Γεννήθηκε το 1938. Είναι αρχιτέκτονας (ΕΜΠ, 1962) με μεταπτυχιακές σπουδές στις ΗΠΑ (1970-1973). Δίδαξε πολεοδομία στη Σχολή Αρχιτεκτόνων ΕΜΠ ως τη σύνταξιοδότησή του (1975-2005) και εκπόνησε αρχιτεκτονικές και πολεοδομικές μελέτες (1964-1995). Έχει δημοσιεύσει άρθρα και κριτικές βιβλίων για την ελληνική αρχιτεκτονική, παραδοσιακή και σύγχρονη, και την πολεοδομία σε περιοδικά και εφημερίδες καθώς και κείμενα σε καταλόγους εκθέσεων. Δημοσίευσε δεκαέξι βιβλία, μετάφρασε δύο, επιμελήθηκε άλλα τρία και επιπλέον έγραψε τέσσερα αφιερώματα και έξι μονογραφίες αρχιτεκτόνων στα *Αρχιτεκτονικά Θέματα*. Σε συνεργασία με το σκηνοθέτη Γιάννη Σκοπετέα έγραψε το σενάριο του ντοκιμαντέρ *Για πέντε διαμερίσματα και ένα μαγαζί!* (2004) και της σειράς δεκατριών ντοκιμαντέρ για την ελληνική αρχιτεκτονική *Από τον Καλλικράτη στον Καλατράβα* (2010). Συνεργάστηκε με τα περιοδικά *Φωτογράφος* (1991-1994) και *Αντί* (1989-2008).

2η συνεδρία

Γιάννης Κονταράτος Γεννήθηκε το 1968 στην Αθήνα. Σπούδασε ζωγραφική στην Ανώτατη Σχολή Καλών Τεχνών (1987-1992). Το 2012 υποστήριξε επιτυχώς στο Πάντειο Πανεπιστήμιο διδακτορική διατριβή με θέμα το έργο του William Blake, η οποία εκδόθηκε το 2013 από τις εκδόσεις νήσος με τίτλο *Η θεωρία του William Blake για την τέχνη και η σημασία του εικαστικού του έργου για την κατανόησή της*. Το 2014 έκανε την επιστημονική επιμέλεια, την εισαγωγή και τη μετάφραση του Philip Guston, *Ο ζωγράφος στην Εδέμ. Κείμενα, ομιλίες, συνεντεύξεις*. Έχει πραγματοποιήσει τρεις ατομικές εκθέσεις και έχει συμμετάσχει σε πολλές ομαδικές. Είναι λέκτορας στο Τμήμα Εικαστικών Τεχνών της Ανωτάτης Σχολής Καλών Τεχνών.

Γιάννης Παπαθεοδώρου Αναπληρωτής καθηγητής νεοελληνικής φιλολογίας, στη Φιλοσοφική Σχολή του Πανεπιστημίου Ιωαννίνων. Γεννήθηκε στην Πάτρα. Σπούδασε φιλολογία στη Φιλοσοφική Σχολή του ΕΚΠΑ. Η διδακτορική του διατριβή εξετάζει τη σχέση αφήγησης και ιδεολογίας στις *Ακυβέρνητες πολιτείες* του Στρατή Τσίρκα. Έχει συνεργαστεί ως ερευνητής σε προγράμματα του Εθνικού Κέντρου Κοινωνικών Ερευνών (ΕΚΚΕ), του Εθνικού Κέντρου Βιβλίου (ΕΚΕΒΙ), του Ελληνικού Λογοτεχνικού και Ιστορικού Αρχείου (ΕΛΙΑ), καθώς και των Αρχείων Σύγχρονης Κοινωνικής Ιστορίας (ΑΣΚΙ). Έχει διδάξει νεοελληνική φιλολογία στο Τμήμα Ιστορίας, Αρχαιολογίας και Κοινωνικής Ανθρωπολογίας του Πανεπιστημίου Θεσσαλίας (2001-2006). Η επιστημονική του αρθρογραφία, εκτός από το έργο του Στρατή Τσίρκα, αφορά την ιστορία της νεοελληνικής λογοτεχνίας και της κριτικής, αλλά και την ευρύτερη πολιτισμική ιστορία του νέου ελληνισμού, ιδίως κατά το 19ο και 20ό αιώνα. Βιβλία του: *Ρομαντικά πεπρωμένα: ο Αριστοτέλης Βαλαωρίτης ως «εθνικός ποιητής»* (2009), *Ο Καβάφης και οι εποχές του: ο καθαφικός ιστορισμός και η κριτική (1933-1963)* (υπό έκδοση).

Δημήτρης Παπανικολάου Αναπληρωτής καθηγητής νεοελληνικών σπουδών στο Πανεπιστήμιο της Οξφόρδης και εταίρος του κολλεγίου St.Cross. Σπούδασε στα Πανεπιστήμια Αθηνών (πτυχίο φιλολογίας) και Λονδίνου (μεταπτυχιακό και διδακτορικό στη συγκριτική φιλολογία). Συγγραφέας του βιβλίου *Singing Poets: Literature and Popular Music in France and Greece* (2007), που κυκλοφόρησε στα αγγλικά από τη σειρά της Βρετανικής Εταιρείας Συγκριτικής Φιλολογίας (Legenda) και «*Καμωμένοι σαν κ' εμένα*»: *Ο ομοφυλόφιλος Καβάφης και η ποιητική της σεξουαλικότητας* (2014). Αυτόν τον καιρό τελειώνει τη μονογραφία *Κάτι τρέχει με την Οικογένεια: Έθνος, πόθος και συγγένεια την εποχή της κρίσης*. Είναι τακτικός συνεργάτης της *Αυγής* και μέλος της συντακτικής ομάδας του περιοδικού *Unfollow*.

Ελεωνόρα Σκουτέρη-Διδασκάλου Επίκουρη καθηγήτρια κοινωνικής ανθρωπολογίας και λαογραφίας, στο Τμήμα Ιστορίας και Αρχαιολογίας του ΑΠΘ. Ασχολείται θεωρητικά με ζητήματα ιστορίας, επιστημολογίας και μεθοδολογίας της ανθρωπολογίας και της λαογραφίας, με ζητήματα πολιτιστικής πολιτικής και μουσειολογίας. Στην επιτόπια εθνογραφική της έρευνα και πρακτική επικεντρώνει στην ιστορική ανθρωπολογία, την τοπική ιστορία, τον υλικό πολιτισμό και τις τοπικές και ειδικές λαογραφικές συλλογές και μουσεία. Υπήρξε τακτική συνεργάτιδα στον *Πολίτη*, στο *Βήμα της Κυριακής* και σε άλλα περιοδικά κι εφημερίδες. Στα αυτοτελή δημοσιεύματά της περιλαμβάνονται τα: *On Greek Dowry. Spatiotemporal Transformations* (1976), *Η τέχνη του λόγου στις παραδοσιακές κοινωνίες* (1980), *Ανθρωπολογικά για το γυναικείο ζήτημα* (1984, 1991), *Ίνουιτ, όπως άνθρωποι* (1997), *Από τις κύκλωθεν πολιτείες και χώρας του Άνω και Μέσου Αλιάκμονος: Ο χώρος, οι οικισμοί και οι άνθρωποι στο γύρισμα του 20ού αιώνα* (2003), *Δια-κρίσεις: ανθρωπολογικές δοκιμές* (2003), *Τα πολύτιμα της παράδοσης. Κατάλογος Έκθεσης* (2007), *Κεντώντας τη μνήμη. Το Μουσείο της «Μέριμνας Ποντίων Κυριών»* (2011).

Νάσος Βαγενάς Γεννήθηκε στη Δράμα το 1945. Σπούδασε φιλολογία στα Πανεπιστήμια Αθηνών, Ρώμης, Essex και Cambridge. Διετέλεσε από το 1980 ως το 1991 ειδικός επιστήμονας, επίκουρος καθηγητής, αναπληρωτής καθηγητής και καθηγητής νεοελληνικής φιλολογίας στη Φιλοσοφική Σχολή του Παν/μίου Κρήτης, και από το 1992 ως το 2012 καθηγητής της θεωρίας και κριτικής της λογοτεχνίας στο Τμήμα Θεατρικών Σπουδών του Παν/μίου Αθηνών. Δημοσίευσε δέκα βιβλία με ποιήματα, ένα βιβλίο με πεζά και επτά βιβλία με δοκίμια και μελέτες πάνω σε θέματα λογοτεχνίας.